

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

**Opinions on the Learning Management of the Core Content of Physical Education
According to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of Level-3 Students
in the Demonstration Schools Under the Office of Higher Education Commission
and Schools Under Bangkok Educational Service Area Office 1 in Academic Year 2010**

สุมาลี ประทุมมา* วัฒนา สุทธิพันธุ์ และ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวนทั้งหมด 432 คน ประกอบด้วยนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเป็นนักเรียนจากโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนนนทรีวิทยา และโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที (t-test independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ และ ด้านการวัดและ

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
email: pookky_pe23@hotmail.com

ประเมินผล พบว่า มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 4.24, 3.98 และ 4.10 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55, 0.48, 0.59 และ 0.56 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, 4.09, 3.82 และ 4.02 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56, 0.57, 0.71 และ 0.68 ตามลำดับ

3. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร กับ นักเรียน โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกัน ในด้านผู้สอน และ ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พลศึกษา ความคิดเห็น

Abstract

The purpose of this research was to investigate opinions towards the learning management of the core content of physical education according to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of level-3 students in the demonstration schools under the Office of Higher Education Commission, and schools under Bangkok Educational Service Area Office 1 in the academic year 2010. The informants consisted of 432 students from 3 demonstration schools including Satit (Mathayom) Srinakharinwirot University, Satit (Pratumwan) Srinakharinwirot University, and Satit Kasetsart University and three other schools under the Bangkok Educational Service Area Office 1 including Santiratwittayalai School, Nonsi Withaya School, and Mathayom Wat Thatthong School selected by simple random sampling. The instrument for collecting data was a questionnaire constructed by the researcher with a reliability of .93. The data were then analyzed and presented in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation and independent t-test.

The findings were as follows:

1. The opinion towards the learning management of the core content of physical education according to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of level-3 students in the demonstration schools in total was at a high level ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.46). When considering particular aspects, it was found that those of learning

management, instructors, learning materials, place and equipment, and test and measurement were at a high level ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.55; $\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.48; $\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.59; and $\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.56, respectively).

2. The opinion towards the learning management of the core content of physical education according to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of level-3 students in the schools under Bangkok Educational Service Area Office 1 in academic year 2010 was at the high level in total ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.53). When considering particular aspects, it was found that those of learning management, instructors, learning materials, places and equipment, and test and measurement were at a high level ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.56; $\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.57; $\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.71; and $\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.68, respectively).

3. When comparing those aspects of opinions between students in the demonstration schools and the schools under Bangkok Educational Service Area Office 1, it was found that there was significant difference at .05 level in total. When considering particular aspects, it was found that there were differences of opinion on instructors, learning materials, places and equipment whereas there were no significant differences of opinion on learning management, and test and measurement.

Keywords: Level-3 Students, Physical Education, Opinion

บทนำ

นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ถือว่าเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองและพัฒนาบุคลิกส่วนตนพัฒนาความสามารถ เพื่อมาเสริมสร้างส่วนตนและชุมชน การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จึงต้องเน้นถึงการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และเป็นสิ่งสำคัญจะต้องมีการสร้างแรงจูงใจในทางบวกให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา ให้มีนิสัยรักในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน และการพักผ่อนหย่อนใจ เพราะการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะมากเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงควรจัดให้ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มากที่สุด

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้น เป็นนักเรียนช่วงอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 12 - 18 ปี มีความแคล่วคล่อง ว่องไว มีพลังและชอบการผจญภัย เหมาะที่จะปลูกฝังจิตสำนึกในการออกกำลังกายให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ทักษะกลไก สังคมและวัฒนธรรม ต้องคำนึงถึงพัฒนาการของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนักเรียนชายและหญิงมีความสามารถที่จะเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษา

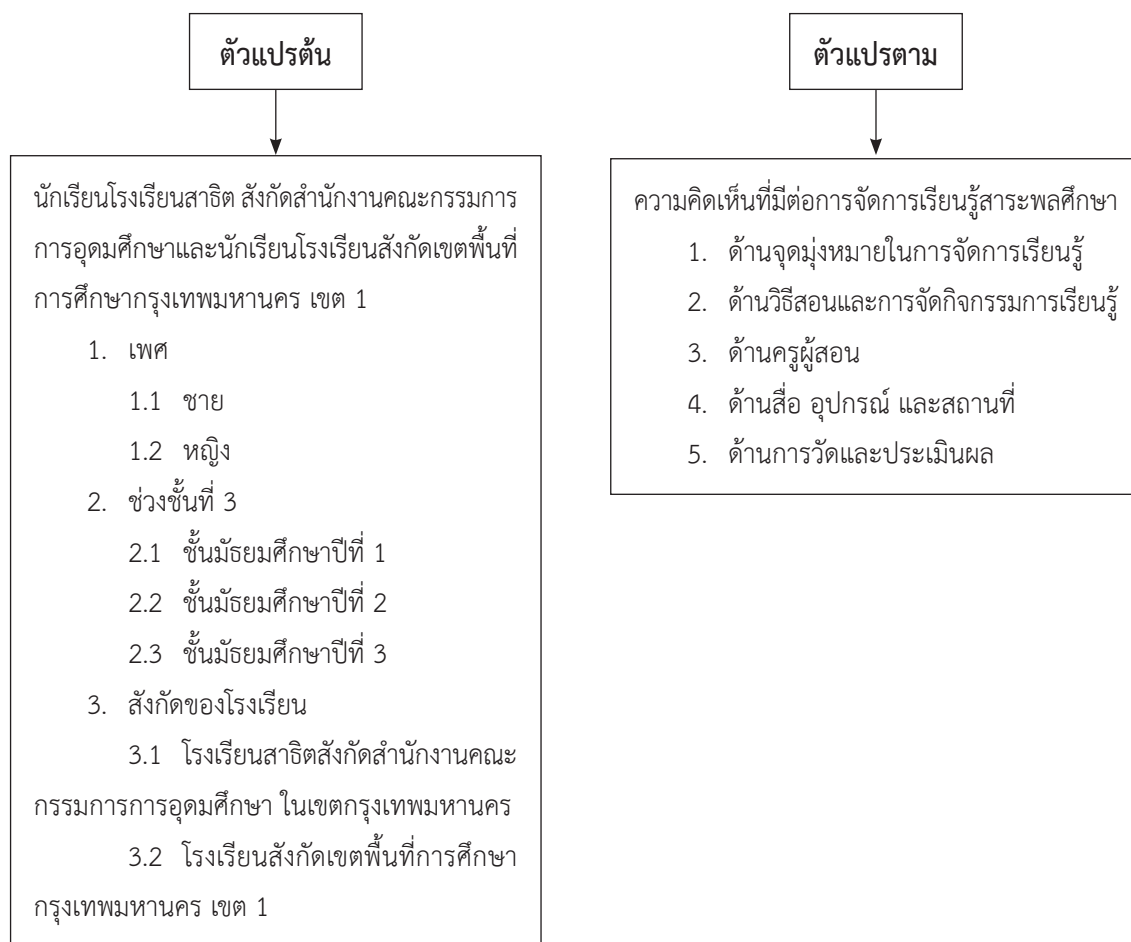
ที่เหมาะสมตามช่วงอายุ เพื่อให้ นักเรียนมีความมานะพยายาม กระตือรือร้นและมีความสนใจกับกิจกรรมของวิชาพลศึกษา อย่างแท้จริง รวมทั้งกิจกรรมการเสริมสร้างสภาพทางร่างกายเป็นประจำ และนักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วย ความสนุกและมีคุณภาพ นอกจากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เป็นไปตามพัฒนาการของนักเรียนและควรคำนึง ถึงความต้องการของนักเรียน สรุปคือ สนองตอบต่อด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2541)

เนื่องจากโรงเรียนสาธิตมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างจากโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา แล้วก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการ เรียนรู้สาระ พลศึกษาเพื่อจะได้เป็นไปตามความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และ ได้รู้ถึงความบกพร่องเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด แก่ผู้เรียนมากที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น และ สังกัดของโรงเรียน

กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มี 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 6,192 คน ชาย 2,985 คน หญิง 3,207 คน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มี 67 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 76,464 คน ชาย 39,320 คน หญิง 37,144 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลากได้ จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

1.1 สุ่มตัวอย่างโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลาก ได้จำนวน 3 โรงเรียน คือ

1.1.1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

1.1.2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1.1.3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.2 สํารวจโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยกำหนดว่าโรงเรียนที่จะนำมานั้น จะต้องเป็นโรงเรียนสหศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนทั้งช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 และมีจำนวนนักเรียนที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 3 โรงเรียน ดังนี้

1.2.1 โรงเรียนนนทรีวิทยา

1.2.2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

1.2.3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง

1.3 สํารวจจำนวนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ได้จำนวน 7,310 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 3,635 คน และนักเรียนหญิง 3,675 คน

1.4 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างใน เทเวศร์ พิริยะพจน์, 2545) ได้จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน

2. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

2.1 ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่จะศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มาทำการ วิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

3.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละตามตัวแปร ได้แก่ เพศ และ ระดับชั้นที่ศึกษา แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของ ความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550) ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าระหว่าง	4.50 - 5.00
มาก	มีค่าระหว่าง	3.50 - 4.49
ปานกลาง	มีค่าระหว่าง	2.50 - 3.49
น้อย	มีค่าระหว่าง	1.50 - 2.49
น้อยที่สุด	มีค่าระหว่าง	1.00 - 1.49

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามสังกัดและเพศ โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4 นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและทำเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 216)

รายการ	สกอ.			สพฐ.		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.05	0.55	มาก	4.04	0.56	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.24	0.48	มาก	4.09	0.57	มาก
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่	3.98	0.59	ปานกลาง	3.82	0.71	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.10	0.56	มาก	4.02	0.68	มาก
รวม	4.09	0.46	มาก	3.99	0.53	ปานกลาง

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.53)

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 (S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่

การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันในด้านผู้สอน และ ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ แต่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.53)

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 (S.D. = 0.47) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 (S.D. = 0.45) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน และ ด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 (S.D. = 0.47) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 (S.D. = 0.50) เมื่อทำการทดสอบทาง

สถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.49) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 (S.D. = 0.46) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.42) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.54) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน และ ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ไม่แตกต่างกัน

7. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนชายกับหญิง โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 (S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันในด้านผู้สอน และ ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ แต่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มที่เน้นเรื่องสุขภาพของเด็กเป็นสำคัญมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญา การแก้ปัญหา รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เห็นคุณค่าของตัวเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนได้รับโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลาย ทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผล ตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขัน และได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (สุขภาวะศึกษา เล่ม 1 กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ราชพฤกษ์เกมส์) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีการจัดสื่อการเรียนการสอนน้อย สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความจำกัด สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาในปัจจุบันอุปกรณ์การสอนมีความสำคัญมาก เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้จะไม่สมตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาจะไม่สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ครบถ้วน ถ้าครูสอนกิจกรรมมากอย่างเพื่อให้เด็กได้พัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกายก็จำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงจึงจะสำเร็จผล

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชาย ของทั้งสองสังกัด โดยใช้สถิติที่ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ผู้สอนได้จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวออกกำลังกายอย่างเต็มที่ สามารถผ่อนคลายความเครียดทำให้มีความสุขสนุกสนานในการเล่นกีฬา ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถที่สอน มีการเตรียมการสอน ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ใช้ถ้อยคำในการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และผู้เรียนมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม เป็นไปตามศักยภาพและพัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนมีการชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบที่ชัดเจน ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ทำให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมและยอมรับผลการประเมินทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ บุญล้อม ศรีรักษา (2551) ได้สรุปมาเป็นดังนี้

1. ด้านวิชาการ ครูมีจิตวิทยาในใจและปรับพฤติกรรมให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ดี
2. ด้านงานกิจการนักเรียน ครูมีการจัดบริการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน
3. ด้านงานบุคลากรโรงเรียนจัดทำทะเบียนประวัติบุคลากรและนักเรียนอย่างครบถ้วน
4. ด้านงานอาคารสถานที่โรงเรียนให้ความสำคัญ มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอแก่นักเรียน
5. ด้านงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียนให้ความสำคัญด้านจิตสภาวะแวดล้อมของโรงเรียน

ให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา จำแนกตามระดับชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของทั้งสองสังกัด พบว่า แตกต่างกันในทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนแต่ละช่วงชั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนของทั้งสองสังกัดได้จัดการเรียนแต่ละระดับแตกต่างกันตามพัฒนาการ และศักยภาพของผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรตามกระทรวงศึกษาธิการเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน แต่ยกเว้นด้านผู้สอน อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถที่สอนมีการเตรียมการสอน ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การสอน สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ใช้ถ้อยคำในการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536) ที่กล่าวถึงบุคลิกภาพ ลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่า

1. เป็นผู้มีความสุขทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
4. เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่
5. ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนได้
6. มีบุคลิกลักษณะเป็นผู้นำ และมีความยุติธรรม

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหน่วยงานที่โรงเรียนสังกัด พบว่า แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 3 ที่ว่านักเรียนทั้งสองสังกัดมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แต่ละโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน หรืออาจเป็นเพราะว่าแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างใน ด้านสถานที่ สิ่งแวดล้อม ชุมชน อีกทั้งตัวครูผู้สอน มีความคิดในการบริหารชั้นเรียนแตกต่างกัน แต่ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แต่ละโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แล้วนำไปใช้จนเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน มีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม เป็นไปตามศักยภาพและพัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนมีการชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบที่ชัดเจน ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ทำให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมและยอมรับผลการประเมินทุกครั้ง

จากที่ได้กล่าวมาทั้งทฤษฎีและการวิจัยต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถช่วยให้ทราบถึงสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่ถึงข้อดี ข้อเสีย ของการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา สามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนในแต่ละด้าน ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้มีพัฒนาการด้านต่างๆ มีความสนุกสนานและมีความสุข และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นำไปพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มสาระพลศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ควรมีการดูแลอย่างสม่ำเสมอ แบ่งสถานที่ให้เป็นสัดส่วน พร้อมใช้งาน อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ที่เพียงพอให้กับผู้เรียน นำเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องในการการเรียนรู้อย่างเหมาะสม

สาระพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต1หรือเขตอื่นๆ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในการเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

เทเวศร์ พิริยะพลนที. (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผาณิต บิลมาศ. (2548). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักการและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. ฉบับที่ 1. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนจำกัด.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

บุญล้อม ศรีรักษา. (2551). *ทรรศนะของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในตำบลโคกสว่าง อำเภอลำโรง จังหวัดอุบลราชธานี*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ผู้เขียน

นางสาวสุมาลี ประทุมมา

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

email: pookky_pe23@hotmail.com